

[Poul Møller.]

være praktisk for behandlingen af de forslag vedrørende skatter, der foreligger for tinget i øjeblikket, om regeringen ville befitte sig på at fremskynde fremsættelsen af udskrivningslovforslaget så meget som overhovedet gør ligt.

Jeg vil gerne gøre en enkelt bemærkning vedrørende den proportionale skat, som for hovedstadskommunernes vedkommende er forhøjet til at gælde for en skalaindkomst på op til 30 000 kr. Dette skal jeg ikke gøre nogen indvendinger imod. Jeg synes, det er fornuftigt, at vi får proportional skat op til de 30 000 kr., men tilbage bliver jo spørgsmålet, hvorfor man ikke skal tage skridtet fuldt ud. En skattepligtig indkomst på 30 000 kr. vil svare til en almindelig bruttoindkomst på 44 000-45 000 kr., og efter den sidste indkomstopgørelse, jeg har haft lejlighed til at se, har vi i hovedstadskommunerne kun 12 000-15 000 borgere, der ligger over denne skattepligtige indkomst på 30 000 kr.

Man kan så sige, at man ikke byrdefordelmæssigt vil lette disse mennesker, der har over 30 000 kr. i skattepligtig indkomst. Men man vil det i Århus, man vil det i Ålborg, og man vil det i Odense. Det er det mærkværdige ved det, at man har gennemført en ren proportional skat for de mennesker, der bor i de store købstæder, i de fleste købstæder endda, men at man ikke i hovedstadssamfundet ønsker den samme sociale retfærdighed ved at have en almindelig proportional skat. Derfor vil jeg gerne se på, hvad det egentlig ville koste, om man gennemførte en egentlig proportional skat i hovedstadskommunerne, således som man har det i købstæderne, så vi derved undgik at have en kommunal særskat for en 12 000-15 000 indbyggere i hovedstadssamfundet.

Med disse bemærkninger skal jeg tilsige mit partis velvillige behandling af lovforslaget i udvalget. Jeg håber på, vi kan nå til et positivt og et godt resultat.

Baunsgaard: Jeg vil meget gerne tilslutte mig de beklagende bemærkninger, som det ærede medlem hr. Poul Møller fremsatte angående de byrder, som folkettinget, ikke mindst ved indgangen til dette forår, pålægger kommunerne. Men det var på den an-

den side klart, at da folkettinget i december måned vedtog den nye ligningslov og hermed skabte den nydannelse, at man helt ophævede børnefradrag og gik over til børnetilskud, måtte der ske en ændring i den kommunale skattelov, og det er hovedgrundlaget for det foreliggende lovforslag. Overgangen til at benytte direkte børnetilskud til alle uanset indkomst i stedet for fradrag ved indkomstansættelsen anser jeg for et meget vigtigt skridt. Det radikale venstre har for længst gjort sig til talsmand for det rigtige og mest enkle i et system med tilskud, hvorved alle uanset indkomst stilles lige, i modsætning til den hidtidige ordning med fradrag, hvor et fradrag jo altid var af største betydning for de store indtægter. Skal en skattereform kunne gennemføres på en sådan måde, at vi virkelig kommer til at stå med et overskueligt system, mere overskueligt end nu, må mange af de fradrag, vi har i den nugældende skattelov, væk, og på områder, hvor sociale hensyn taler for det, må man gå over til tilskud. Et børnetilskud til alle synes jeg er et skoleeksempel på, hvordan fremtidens skattereform om tilskud i stedet for fradrag bør være, og det er med glæde, jeg hilser denne ændring velkommen.

Men når man ikke mere skal operere med børnefradrag i indkomsten, er det givet, at der i selvangivelsen til kommunen fremkommer et større beløb end hidtil, og at der derfor er skabt mulighed for at nedsætte den kommunale beskatning, og når muligheden for skattnedsættelse er til stede, vil en diskussion om, hvordan nedsættelsen skal foretages, som regel opstå. Her synes jeg det er værd at holde fast ved, at når en skattereform skal gennemføres, må man altid have for øje, at enhver nedsættelse bør anvendes som et skridt henimod denne skattereform.

Her er der i indenrigsministerens forslag to væsentlige ting. For det første en forhøjelse af det skattefrie beløb, den såkaldte bundgrænse, og dernæst en forhøjelse af den skattepligtige indkomst, der skal beskattes med den laveste procent. Den højtærede minister foreslår bundgrænsen for forsørgere forhøjet til 4 500 kr. mod 4 000 kr. i den gældende kommuneskattelov og uændret 2 500 kr. for ikke-forsørgere. Ønsket om ved en skattelettelse først og fremmest at kom-